

Žalm 133

Aj, jak jest milé to a utěšené

1561

1. Aj, jak jest mi - lé to a u - tě - še - né
a Du - chem sva - tým slav - ně vy - vý - še - né,

2. když jednosvorně bratří spolu bydlí
a v pokorných jich srdcích pokoj sídlí.
3. Jsou jedno láskou, nadějí a vírou,
okouší pravých slastí hojnou míru.
4. Tu Pán jim dává hojné požehnání,
sesílá z nebe každé dobré dání.
5. Tu u prostředku všech svých milých stánků,
Ježíši, trůníš, čistý ty Beránku!
6. Tu procházíš se mile mezi nimi,
dobrymi věcmi daruješ je svými,
7. od Otce pomazáním z vysokosti,
milostnou Ducha svého účastností,
8. jenž přelibou vše vůní naplňuje,
i k Otcovu až trůnu vystupuje.
9. Tu chléb i rosu svého smilování
svým k společnému dáváš požívání.
10. Tak stádce tvé ve věčném spásy zdroji
svůj hlad i žízeň spasitelně kojí.
11. Slavného potom čeká zmrtvýchvstání,
v příbytcích věčných s tebou obcování.
12. Ó Kriste, jenžs náš vévoda a vládce,
měj v péči nás zde, maličké své stádce.
13. Dej nám zde v spolku lidu svého býti,
pak věčně v nebi tebe velebiti.

M.Červenka 1561 / L.B.Kašpar 1873